

Izbaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemnik ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarnah Schwarz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Leban na Verdijevem tekališču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petih vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar.

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Odkritje nagrobnika in spominske plošče Simona Gregorčiča.

„Osrednji odbor za Gregorčičev spomenik“ je sklenil, da se praznuje dne 6. septembra 1908 odkritje nagrobnika „tam gori pri sv. Lovrenci“ pod sivim Krnom in spominske plošče na Vrsnem, odkritje skromnega znaka hvalečnosti slovenskega naroda napram geniju velikega pesnika.

Nagrobnik in spominska plošča sta delo slovenskega umetnika Bitežnika v Gorici, omogočila pa je to delo požrtvovalnost čestilcev Gregorčičeve Muze.

Slovesnost se bo vršila v skromnem slogu, in sicer po sledečem vspredu:

Po maši v cerkvi sv. Lovrenca se razkrije ob 11. uri predpoldne nagrobnik, ob dveh popoldne pa spominska plošča na Vrsnem. Na obeh krajih bo kratek slavnostni govor in pevci zapojejo nekaj Gregorčičevih pesmi.

K tej slavnosti so vabljeni vsi čestilci našega „soškega slavca“.

Prvotno določena ura se je premenila, da bi lahko prišli k odkritju nagrobnika tudi tisti udeležniki, ki pridejo 6. septembra okoli 7. ure zjutraj po železnici na postajo Sv. Lucija - Tolmin.

Po odkritju nagrobnika bo na Libušnjem kratek odmor, kjer se

dobijo vsaj mrzle jedi; primernejša kraja za obed sta prijazna trga Tolmin in Kobarid.

V vipavski Log!

Bratskim društvom!

Letošnje leto praznujemo dvojni jubilej: jubilej našega sv. Očeta in našega presvetlega cesarja. Prav je in spodobi se, da tudi naša krščansko socialna izobraževalna organizacija spodobno proslavi ta dva jubileja.

Goriška „Slovenska krščansko socialna zveza“ se je dogovorila z vipavsko „podzvezo“, da obe „zvezi“ skupno praznujeta ta praznik. Po sklepu vipavske „zveze“, ki bo poskrbela za vse potrebno, se je določil dan proslave na 6. septembra v Logu na Vipavskem.

Slavnost bi se vršila po sledečem vspredu:

Ob 9 h dopoldne v Logu sv. maša s cerkvenim govorom, ki ga bo imel podpredsednik goriške S. K. S. Z. č. g. C. M. Vuga;

od 11h do 12h slavnostno zborovanje. Govorita vipavski poslanec dr. Žitnik in predsednik goriške S. K. S. Z. dr. Breclj.

Od 12h do 1. in pol obed; ob 2h pete lavretanske litanije; od 3h do 6h ljudska veselica.

Omenjamo, da bodo pri ljudski veselici nastopili tudi telovadci vipavskih telovadskih odsekov.

Bratska društvu prosimo, naj nam nemudoma naznanijo število članov-udeležencev. Enako prosimo somišljenike iz mesta, ki se hočejo udeležiti te slovesnosti, da to nemudoma naznanijo tajniku S. K. S. Z., Gosposke ulice 6. To pa radi obeda.

pokreti segajo mnogo dalje v temno preteklost, nego jim moremo mi slediti kot zgodovinarji. Strah božji ni le začetek modrosti, temveč tudi umetnosti. Strah pred božanstvom, katerega večina ljudi v predzgodovinski dobi ni poznala, pač pa slutila in veličanstvo smrti z vsemi zagonetkami, ki jih krije — to je bil prvi povod umetnosti. Nočem omenjati prazgodovinskih žrtvališč, kjer so služili navadno krivim bogom in ki danes pričajo kot velikanski kolobarji iz mogočnih kamenov, da je bila vera v višje bitje prvi povod, da so se stavili monumentalni, to je za vse čase delani spomeniki. Ne govorim o „velikih gomilah, kjer so pokopavali svoje velike mrtve in se klanjali neizprosni in mogočnosti smrti. A poglejmo le v zgodovinsko nam pristopno dobo v Egiptu. Že v četrtem tisočletju pred Kristusom zidali in stavili so mogočne tempelje iz kamna. Morebiti celo vsemogočnemu, pravemu Bogu na čast.

V era je torej navdihnila človeka, da je začel ustvarjati umotvore višjega reda, oduševljenih oblik. Pa ne le to. Te umotvore, ki jih je stavil v verske namene, gradil je tudi iz trpežne snovi. Kaj pa vabi še dandanes v Egiptu nebroj ptujcev, če ne v prvi vrsti mogočni ostanki nekdanje kulture? In ti ostanki so nabožne stavbe: tempeljni in njihovi priveski. Izginile so širne palače egiptovskih faraonov, sprhnele so mnogobrojne hiše in krasna letovišča, ker so bile vse te stavbe le — lesene. O njih

Društva ki imajo pevske zборе naj jih vzamejo seboj.

Če se zglašijo 200 udeležencev, ki bi se odpeljali z goriške postaje, napravimo poseben vlak. Zato, bratska društva, nemudoma naznani, če hočete na ta način proslaviti letošnji dvojni jubilej v vipavskem Logu ter ondi izročiti Mariji v varstvo tudi našo skupno krščansko izobraževalno organizacijo.

Z Bogom in Marijo za slovensko domovino!

Mladeniški tečaj in javna telovadba v Mirnu.

Goriška mora vstati! To bodi naše geslo, to bodi naš ideal, kateremu moramo posvetiti vse moči. Da pa ta svoj namen dosežemo, moramo začeti novo delo, in sicer delo na polju mladinskih organizacij. Naša mladina je dobra, naša mladina je dostopna našim načelom, da se jih pa dosedaj ni oprijela, je uzrok to, ker jih ni poznala. Sami smo krivi, da nimamo mladine, kajti upoštevali je nismo in se brigali premalo zanjo. Mladenič, ki ni še popolnoma pokvarjen, se naših lepih idej gotovo oprime, ako jih le pozna. Treba je torej, da začnemo z resnim neutrudljivim delom. Treba pa je, da tudi dosedanje sadove našega dela jasno pokažemo; kajti besede mičejo, vzgledi vlečejo. V ta namen priredi telovadni odsek „Kat. del. društva v Mirnu“ dne 8. septembra

nam pripovedujejo le še slike na grobnih stensh. A hiša, stavljena večnemu bogu — če tudi napačno pojmovanemu — ta hiša je bila preračunjena za večnost. Da so se ljudje malo zmotili glede dolgotrajnosti, to je človeško. Ostanki nam vsaj pričajo, da so nameravali postaviti posebno trpežne stavbe, če se je šlo za tempelj, dočim so zase gradili lesene hiše, o katerih so dobro vedeli, da se bodo podrle za nekaj rodov.

Ozrmo se le površno še malo dalje po starem orijentu. Kedo izmed nas ni čul o velikanski stavbi, katero imenuje sveto pismo „babilonski stolp“. Ta ogromna zgradba je bila tempelj z orjaškim podstavkom. Koliko alabastra, bron in posteklene opeke je bilo treba, da so dodelali take tempeljne, katerih je bilo v Babiloniji in Asiriji več, dasi niso bili vsi tako veliki, kot tisti, ki se omenja v svetem pismu.

A celo tedaj, če so delali bogoslužne stavbe le za nekaj časa, jemali so za nje najboljše gradivo, najdragocenejše snovi. Jako podnčen vzgled nam podaja sv. pismo v drugi knjigi Mojzesovi, kjer poroča o stavbi svetega Šotora. Vse dragocenosti so znosili vkupe, zlato, srebro, bron, dragulje, škrlat in druge izborne tkanine, drag les, volno — sploh vse snovi, katerih je bilo treba, a le najboljših: prvenstvo vsega tega je zahteval Mojzes za bivališče Gospodovo. In kake priprave je delal šele David za zidan tempelj v Jeruzalemu! (Dalje pride.)

veliko mladeniško manifestacijo združeno s tečajem. Naj ne bode vasi, ki bi ne poslala vsaj nekaj mladeničev na to slavnost. Posebno naj si naša društva štejejo v dolžnost, se udeležiti te prireditve. Lepa prilika, kraj primeren.

Lepi vspredu je sledeč:

1. Ob 8. uri zjutraj sprejem članov, ki pridejo po goriški cesti. Odhod v vas.

2. Ob 8¹/₂ uri sv. maša. Daruje g. dr. Srebrnič.

3. Ob 9. do 12h, **mladeniški tečaj.**

a.) Ivan Podlesnik: Korist telovadbe.

b.) Fr. Terseglav: Mladina in kulturni boj.

c.) Dr. Dermastia: Mladeniške organizacije s socialno političnega stališča.

d.) Dr. Breclj: Spolna higijena.

4. Ob 12. uri skupno kosilo. (Brez pijače 80 vinarjev.)

5. Ob 3¹/₂ uri javna telovadba.

6. Po telovadbi ljudska veselica.

Pri vsprejemu, sv. maši, telovadbi in veselici svira vojaška godba.

Društva, ki imajo zastave, naj pridejo z zastavami. Društva s pevske in tamburaškimi zbori, naj naznanijo svoje sodelovanje pri ljudski veselici. Vsako društvo, ki se vdeleži naše slavnosti, naj to naznani, in sicer tudi:

Čudna kupčija.

Po znani anekdoti spisal Ambrozij Sraka. Osebe: Brluzga, krčmar, Zvitovič, konjski mešetar. Salomon, žid-krošnjar.

I. PRIZOR.

(Krčmarska, soba, miza, dve stolici.)

Zvitovič (tolče z bičem po mizi): Halo! krčmar! kam se je vse poskrilo? (ropoče s stolico.) Halo! Na dan, zgaga krčmarska! (Sede in si briše pot z obraza.)

Brluzga (prihiti, zasopljeno): Ne zamerite, gospod, ravno gnoj sem kidal — moral sem si roke vmiti. Lepo prosim, česa želite?

Zvitovič: Piva! Pa le hitro!

Brluzga: Ne zamerite, gospod, pa piva nimamo več — smo včeraj vse potočili. Vina pa imamo na izbero: „Vipavca“, „Brica“, „Dolenjca“, „Štajerca“...

Zvitovič: Buzarona! Saj imaš več kakor kak hotelir! Prinesi „Štajerca“!

Brluzga: Oh, ne zamerite, gospod, „štajersko“ je že tako pri koncu — ni več čisto — da si ga ne upam prinesiti.

Zvitovič: Torej prinesi „brisko“!

Brluzga: Oh, ne zamerite, gospod, „brisko“ je ravno danes pretočeno, je še motno — ne bo vam ugajalo.

Zvitovič: „Torej prinesi „dolenjca“!

Brluzga: Zopet prosim, ne zamerite, gospod, „dolenjca“ pa nisem še nastvil.

LISTEK.

Novodobne zahteve na umetniškem polju.

— (Zgodovinska podlaga naše umetnosti.) —

I.

Nova — moderna doba, umetniško polje, zahteve — koliko vsebine imajo te tri navidezno nedolžne in vsakdanje besede! Nova doba postavlja često na glavo, kar je dosedaj stalo na nogah; umetniško polje bilo je pred nekako svetlišče, danes hoče postati igrališče za otroke; prejšnji časi stavili so maloštevilne, a po vsebini težke zahteve, danes hočejo imeti moderni mnogostranske a plitve tvore. Najbolj čudno pa je to, da se pri vsem tem početju vedno in vedno sklicujejo na zgodovinski razvoj.

Slovenci smo se začeli novejši dobi tudi našega čuta za umetnost bolj samostojno zavedati. Med tem ko smo se prej brezpogojno dali voditi Nemcem, Lahom in k večjemu še Francozom, začinjamo sedaj tudi že samostojno kritično misliti in si ustvarjamo sami svoje mnenje. To je vse prav. Vendar nam je bito silno pozornim, da ne utonemo v modernem navalu mnogostrokosti, da ne zatajimo svojega prepričanja iz strahu, da bi nas svet ne smatral vrednim, da živimo v 20. veku. Postavimo se torej na zgodovinsko stališče in pomislimo malo, kako da se je razvila umetnost, kako smo jo dobili mi in kako se je pri nas razvila. Začetek umetnosti in njeni prvi

I. Ali pride z zastavo.

II. Ali sodeluje s pevskim ali tamburaškim zborom in katero pesem hoče zapeti na odru.

III. Koliko članov se vdeleži kosila.

Vsa naznanila sprejema

Anton Vuk,

tajnik »Telovadnega odseka« v Mirnu.

Slovenska zadružna šola.

Zadružništvo po Slovenskem krasno napreduje. Pri nas se ustanavljajo večinoma le bolj denarne zadruge, a treba je, da se lotimo, kjer so za to dani pogoji, še bolj ustanavljanja gospodarskih zadrug, ki se pečajo s pridobitvijo in prodajanjem kmečkih pridelkov. Naša »Goriška zveza« je že ustanovila več takih zadrug. Vodstvo zadrug terja od onih, ki jih vodijo, mnogo znanja in previdnosti. Da bi se zadružniško znanje razširilo med slovenskim ljudstvom, za to se je skrbelo s predavanji z listi in po knjigah. Toda vse kaže, da to ne bo zadostovalo. Najizdatnejši je tukaj temeljit pouk po gotovem načrtu.

Naučno ministerstvo se v zvezi s poljedelskim peča ravno v zadnjem času z vprašanjem ustanovitve enoletnega zadružnega tečaja na visoki poljedelski šoli na Danaju. Ti tečajni naj bi imeli namen, visokošolsko izobraziti kvalificirane zadružne strokovnjake. Gotovo je, da bodo ti tečajni velikega pomena.

Vendar pa se bo še vedno oglašala potreba po preprostej urejenih tečajih, ki ne bodo dali visokošolske, temveč bolj praktične izobrazbe zadružnemu uradništvu in funkcionarjem pri zadrugah. Tej potrebi se bo, kakor se nam obeta, vsaj v Ljubljani še to leto ugodilo. Novi slovenski trgovski šoli v Ljubljani se bo priklopila tudi slovenska zadružna šola.

Slovenska zadružna šola bo samostojna šola, namenjena strokovni izobrazbi mladeničev, ki se hočejo posvetiti našemu zadružništvu kot uradniki, ali pa se čutijo poklicane sodelovati pri zadružnem delu v načelstvu ali nadzorstvu zadrug. Sprejem učencev se ne bo omejeval z zahtevo kake posebne predizobrazbe. Zadostuje naj dovršena ljudska šola. Trajal bo pouk najmanj šest mesecev. Pouk bo združen z obiskovanjem zadrug, trgovin in tovarn.

Zvitovič: Zgaga krčmarska! Zakaj ne poveš po pravici, da imaš le eno vrsto vina — in še tisto gotovo slabo. Prinesi, kar imaš! In pa konja, ki sem ga privezal znanj pred hišo, pelji v hlev in vrzi mu pest sena.

Brluzga: Precej, precej, gospod. (Gre.)

II. PRIZOR

(Zvitovič, Salomon, pozneje krčmar.)

Salomon (vstane, v roki ima veliko culo, na rami velik žakelj, poln razne ropotije): Dober dan, gospod! Toplo je, kaj ne?

Zvitovič: Res, toplo je! kaj pa nosiš v žaklju?

Salomon (odveže žakelj): Ali boste kaj kupili? O, Salomon ima najlepših, najboljših in najcenejših reči. Glejte tukaj te krasne britve! Le kupite jih, gospod, ne bo vam žal, še po smrti bi se radi brili z mojimi britvami. Glejte te krasne manšete za knofe, hočem reči, knofe za manšete. Glejte to nebeško ogledalce, kdor se pogleda v to ogledalce, se mora zjokati od veselja. Glejte to le sladko fajfo, kdor jo le vidi mora slinje požirati! Glejte.....

Zvitovič: Je že prav Salomon, toda škoda besedij — z menoj ne bo kupčije!

Salomon: O, zlahni gospod, saj ni treba! Jaz vam le pokažem — in ko vse pregledate, boste gotovo kaj kupili.

Zvitovič: Jaz sem sam trgovec in mešetar — in mešetarja noben jud ne oslepari.

Naši goriški slovenski kmetje pa naj sedaj preiščljajo, ali bi ne kazalo, da pošljejo enega ali drugega sina že letos na zadružno šolo v Ljubljano. Naj na to tudi mislijo naše zadruge.

Preteča nevarnost naši vinski kupčiji. Boj proti žganju in tujemu pivu.

Ko je trtna uš ugonobila večino lepih vinogradov v naših kranjskih, štajerskih, primorskih in istrskih vinorodnih krajih, s s krčevito vneto pričeli zasajati nove ameriške vinograde, neoziraje se na ogromne stroške, ki jih je obnavljanje zahtevalo. K temu delu je vzpodbujalo zlasti dejstvo, da so nove, cepljene trte mnogo lepše uspevale ter mnogo več rodile kakor stare in da so se z vpeljavo finjših trtnih vrst začela pridelovati tudi boljše vina, ki so dosegla tudi višjo ceno.

Še pred leti se nobenemu niti sanjalo, da bi v bližnji bodočnosti utegnili v naših krajih nastopiti kupčijska kriza vsled prevelikega vinskega pridelka. In žal, da bi utegnilo do tega priti, če se prodajne razmere ne izboljšajo. Samo ena izborna letina je na tisoče vinogradnikom, ki so stavili v svoje vinograde vse upanje na boljšo bodočnost, vzela veselje do nalajnega zasajanja, in to vsled preslabe vinske kupčije. Nastotine vinogradnikov na Štajerskem, Kranjskem, Goriškem, v Istri, dr., ima še ves svoj vinski pridelok v kleti in ga ne more spraviti tudi po prav nizki ceni v denar. Žalostno, toda resnično!

Skrb pa tare te vinogradnike še bolj bližajoča se letošnja trgatega, ker je letos trta povsodi izredno lepo zarodila, grozdje je v lepem vremenu odcvetele trte povsodi prav bujno rasejo in vse je popolnoma zdravo. Tako je pričakovati, da bo letošnja vinska letina, če ne bo nikake posebne uime, lansko vinsko letino, kar se množine tiče, še znatno prekosila.

Posledica tega bo seređa, da bo cena vinu še bolj padla, in česar se je posebno bati, v nekaterih krajih celo pod pridelovalno ceno.

Vsakdo, ki svetovnih razmer ne pozna, začudeno vprašuje po vzroku slabšanja vinske kupčije, ko vendar Avstrija prav malo vina prideluje v primeri s prebivalstvom, namreč povprečno po

Salomon: O, jaz ne sleparim, jaz še sam trpim škodo, samo da si ljudje kaj prihranijo. Ne zamerite, gospod, rekli ste, da ste trgovec, s čim pa kupčujete, če smem prašati? Bomo vendar naredili kak dober gšeft! O, Salomona imajo vsi radi! S čim kupčujete, zlahni gospod?

Zvitovič: S konji! Konje kupujem in prodajam!

Salomon: O, zlahni gospod, oni krasni, zlati konj pred hišo je vaš? Kaj ne?

Zvitovič: Da, Salomon, moj je! Ali ga kupiš?

Salomon: O, strašno rad bi ga kupil, samo če ne bo predrag. O, vsmilite se me, gospod, dajte ga po ceni. — Glejte, jaz sem star, bolan revež! Oh, kako potrebujem konja! Vso svojo krasno robo bi naložil na konjička, in še sam bi nanj sedel in bi rekel hiiii... in konjiček bi tekkel klip, klop, klip, klop... Oh, to bo nebeško! (Poklekne pred Zvitoviča.) Oh, zlahni gospod, usmiliti se me, prodajte mi ga po ceni! Dam vam zanj petindvajset lepih, zlatih goldinarjev.

Zvitovič: Ne bo nič, Salomon!

Salomon: Oh, preljubi, preljubi.....

Zvitovič: Če ne boš tiho, ti dam jaz petindvajset, toda po hrbtu!

Salomon: O, zlahni gospod, rad jih držim petindvajset po hrbtu samo če bo konj potem moj.

4000.000 hektolitrov na leto. Tudi uvoz tujih vin je sedaj tako neznan, izvzemši iz Ogrskega, da bi z našim vinogradništvom ne smel tekmovali, in slednjič tudi delovanje onih, ki delujejo proti pitju opojnih pijač, je v tem oziru brez pomena.

Glavni vzrok slabšanja vinske kupčije tiči v vedno bolj razširjajočem se uživanju piva in žganja. Dočim se je pivo še pred kakimi 10 leti dobivalo le v večjih krajih in le v večjih gostilnah, se danes dobiva v vsaki zakotni gorski gostilni. »Pivo je ceno in človeka hladi«, tako si vsakdo misli, in zato vidimo sedaj povsodi po deželi, da kmet ali kmetica, ki prestopi prag gostilne, ne naroči več vina, marveč le pivo. Potemtakem si dela pravzaprav vinogradnik sam veliko konkurenco. V tem oziru ne zadeva krivda gostilničarja, pač pa uživalce, ki so voljni tujo vodo v podobi piva drago plačevati, zato da je domači vinski pridelok od leta do leta cenejši.

S tem ni rečeno, da naj se pivopitje opusti, toda mi smo proti splošnemu uživanju zlasti tujega, od naših nasprotnikov vsiljenega piva, ki uničuje obstoj tudi naših domačih pivovaren. — Mnogo domačih narodnih pivovaren propade, ker jih izpodrivajo tuje pivovarne. Zato naj bi se tudi pri nas po njihovem gestu ravnalo: »Nič tujega v deželo«.

Da se torej prodaja in poraba vina v naših krajih pospeši in povzdigne, je pričeti boj proti tujemu pivu s tem, da se na gostilničarje vpliva, da naročajo pivo le od domačih pivovarnarjev in da se davek na pivo kolikor možno zviša. Nekaj se je že s 1. julijem zvišal, a še vedno premalo, da bi se poraba nekoliko zmanjšala.

Enak boj je pričeti tudi proti žganjipitju, ki se med nižjimi sloji vedno bolj razširja, ki kmetom na povzroča samo gmotnega uničenja, marveč tudi moralno propalost.

Če bi se ljudstvo, zlasti v vinorodnih krajih, na vsakem shodu in ob vsaki ugodni priliki po merodajnih osebah (po župnikih, županih, zdravnikih, učiteljih i. dr.) poučevalo, na kakšen način sami sebe gmotno in moralno uničujejo, smo prepričani, da bi v kratkem času nastal popoln prevrat, da bi o vinski krizi ne bilo več govora in da bi potem kupčija z našimi vinizopet postala tako živahna, kakor je bila nekdanj. Zato, vinogradniki, složno v boj proti tujim tekmovalcem! Fr. G.

Brluzga (prinese vino): Kaj telovadiš tukaj Salomon? Tja v kot se poberi!

Salomon (vstane): O sladka Brluzga, ne razdiraj mi kupčije!

Zvitovič: Naj bo! Salomon, hočem se te usmiliti, dam ti konja in sicer zelo po ceni, (vstane, slovesno.) Čedržiš pet udarcev z bičem — naj bo konj tvoj. Če pa ne držiš vseh pet udarcev — ostane konj pa moja lastnina!

Salomon (vstane in skače od veselja): O, zlahni gospod, zahvalim, zahvalim! Oj, kaka sreča! Oj, kako dober gšeft! O, srečni Salomon.

Zvitovič. Sedaj pa, krčmar, mizo proč, in stol prinesi!

Brluzga (gre po stol): Hitro, hitro.

Salomon (sklene roke): O, zlahni gospod, moj hrbet je star, je že na pol gajil! Prosim, ne udarite prehudo!

Zvitovič: Dober konj in dobri udarci!

III. PRIZOR

Brluzga (prinese stol): Alo, Salomon! Sedaj pa le na stol!

Salomon (leže na stol): O, moj stari hrbet! O moje uboge koščice!

Zvitovič: Tiho, Salomon! (Udari z bičem.) Eaa!

Salomon (zatuli): O jov, jov, jov!

Zvitovič: Le tuli, Salomon! To ti lajša bolečine. (Vdari zaporedoma trikrat, med tem Salomon strašno tuli.) Dva,

Zborovanje katoliško narodnega dijaštva.

Poleg že objavljenih brzobjavnih pozdravov so prišli na zborovanje še sledeči pozdravi:

Ljubljana: Vsakega rodoljuba veseli vaš sestanek. Na vas gleda narod in upa, da mu vi ohranite in obranite edino pravo krščansko kulturo.

Jeglič, škof.

Zagreb. Naprijed bračo srčano u boj protiv modernog poganstva i truleza. Duhom smo svama »Domagoj« i zagrebački srednješkolci.

Sv. Peter ob Nađiži. (Beneška Slovenija.) Zadržan vošči uspehov sestanku kat. narodnih dijakov.

Josip Skur, Bernas Beneški Slovenci.

Podnart. Zveza telovadskih odsekov želi obilo blagoslova bratom akademikom. Na zdar!

Dr. Pogačnik.

Ljubljana. Novim četam na zmagovalni poti do Adrije želi uspeha in zmago.

Uredništvo »Slovenca«.

Ajdovščina. Hrabri četi bratovski pozdrav. Tovariši neustrašeno naprej. Z Bogom za narod! Zadržan.

Gigoj, bogoslovec, Otlica.

Postojna. Mlada delavna kri za krščansko delo naj gori. Bog živi nado našo, vrle katoliške akademike in abiturjente.

Čuk, Gostinčar.

Pliberk. (Koroško.) Koroški Slovenci pozdravljamo z velikimi nadami nastop in delavnost slovenskih kat. narodnih dijakov za pravo narodno srečo. Tu mi delamo z vami.

Izobraževalno društvo za Vogrče in okolico, Nikdarič, župan in predsednik.

Komen. Komenska dekanjska duhovščina iskreno pozdravlja zborovalce in želi trajnega vspeha. Čvrsto naprej za krščanske nazore.

Valentinčič, Lavrenčič.

Lukurac (Dalmacija). Nemogoče bilo priti. Oprostite! Bratski pozdrav!

Sokol.

Pulj (Istra). »Dobrila«, danes osnovano katoliško akademično ferialno društvo, pozdravlja slovensko bračo. Brajša, Defar, Kavčič, Glavič, Butkovič.

tri, štiri! — Tako, sedaj je zadosti. Moram si odpočiti! (Sede k mizi.)

Salomon (na stolu): O jov, jov, zlahni gospod, dajte mi še peti grenki udarec, da bo konec mojih bolečin. O jov, jov, moj ubogi stari hrbet!

Zvitovič: Kaj ti pade v glavo, Salomon, na peti udarec lahko čakaš do sodnjega dneva!

Salomon (vstane): Kaaaaj? Pa konj bo vseeno moj?

Zvitovič: Nikakor ne! Zmenila sva se, da bo konj tvoj če držiš pet udarcev, — drugače pa ostane konj moja last. —

Salomon: O, saj bi rad držal še peti udarec!

Zvitovič: Verjamem, da bi rad držal — pa jaz ti ga ne dam — in konj ostane moj, pa je amen! Krčmar! Pripelji konja! Solnce je zašlo — moram v mesto! (krčmar gre.)

Salomon: O jov, jov, vi ste me osleparili, vi ste me ubili, vi ste tolovaj, zverina...

Zvitovič: Saj sem ti rekel, da z menoj ne bo kupčije. — Kaj si se toliko silil! To bi tudi moral vedeti, da pravega mešetarja nihče ne vžene. Adijo, pa varuj se v prihodnje mešetarjev! Servus! (Gre.)

Salomon (sklene obupno roke): O jov, jov, jaz sem mrtev — stepen — vbit do smrti. (Se zgrudi na tla.) (Zagrinjalo pade.)

(Konec.)

Ljubljana. Želim in prosim Boga za najboljši blagoslov Vašemu shodu in vsem podjetjem v prid kat. narodnega dijaštva. Naprej na delo krščansko!

Alojzij Žužek, S. J.

Velikovec. (Koroško.) Ob osmi- ni velikoveškega sestanka abiturientskega se tudi Vas spominjamo in Vam želimo najslajnejši uspeh.

Za društvo „Lipa“ v Velikovecu Dobrovce, Bauman.

Politični pregled.

Srbska pogodba — se uveljavi.

Dne 1. septembra stopi v veljavo trgovinska pogodba s Srbijo. Ministra Gessmann in Ebenhoch ostane vseeno na svojih mestih, ker se je dosel sporazum. Za to ima največ zaslug dr. Lueger.

Kriza vsled trgovinske pogodbe s Srbijo.

Dne 26. t. m. zvečer se je vršila plenarna seja parlamentarne komisije krščansko-socialnega kluba. Posvetovali so se o trgovinski pogodbi s Srbijo. — Agrarni zastopniki so z vso odločnostjo protestirali, da bi se pogodba brez parlamentarne poti uveljavila 1. septembra, dočim so drugi povdarjali, da je to z ozirom na mednarodni politični položaj nujno potrebno. Naposled se je enoglasno sklenilo, da je vsakemu članu stranke popolnoma svobodno, kaj ukrene v tem čisto gospodarskem vprašanju. — Poljedelski minister Ebenhoch je naglašal, da je pravočasno opozoril na težave, ki se bodo zlasti glede na agrarne interese pojavile, da pa ni mogel odreči svoje privolitve v uveljavljanje pogodbe v Srbijo z ozirom na njen splošni državni pomen, zlasti glede na zunanji politični položaj. Svoje nadaljnje postopanje in sklepe pa hoče na vsak način uravnati po razpoloženju, ki vlada v agrarnih krogih. Potrjuje se tudi v kršč.-socialnih krogih, da je Ebenhochovo stališče omajano.

Ogrska vlada je izdala že vse potrebne določbe in pooblastila, da stopi pogodba s Srbijo v veljavo že 1. septembra. Tudi oficiozni „Fremdenblatt“ tako naznanja.

Darovi.

Za „Šolski Dom“

je došlo našemu upravništvu: Anton Bratina, vikar v Kostanjevici 10 K (za „Alojzijevisče“ 10 K in za „Sirotišče“ 5 K); Anton Lazar, župnik v Nemškem Rutu 5 K (za „Alojzijevisče“ 5 K); č. g. dr. Josip Srebrnič je daroval 10 K za „Šolski Dom“ pod geslom: „Da se prav razumemo!“

Za „Gregorčičev dom“

je došlo našemu upravništvu: Martin Štrukelj gostilničar v Šempasu 5 K v zahvalo domačim razgrajajem in razsajajem, ki so o priliki veselice bosanskih bojevnikov, ki se je vršila minulo nedeljo na njegovem prostoru, divjali in besneli; nabralo se je na dijaškem komerzu v „Centralu“ dne 22. t. m. 25/50 K.

ZAHVALA.

Po tako lepo uspelem sestanku slov. kat. narodnega dijaštva v Gorici v dneh 21. in 22. avg. čitimo prijetno dolžnost, da izrečemo tem potom najpristrčnejšo zahvalo vsem, ki so kakor koli pripomogli k našemu častnemu nastopu. Pred vsem se moramo zahvaliti Slovenski Krščanski Socialni Zvezi za Goriško za krepko podporo, predstojništvom vseh treh zavodov, ki so nam prepustili svoje prostore za prenočišča, sl. Centralni posojilnici za brezplačno prepustitev prostorov za naše zborovanje. Posebej se moramo še zahvaliti preč. gg.: monsign. Wolfu za čitanje sv. maše in župn. Kokošarju, dalje dr. Capudru, dr. Srebrničju, dr. Breclju in prof. Rejcu za vztrajno in neumorno podporo, prav tako cenjenim

gospodičnam za njih požrtvovalni trud in sodelovanje, kakor tudi vsem, ki so gmotno pripomogli k sestanku, ter vsem gostom, ki so s svojo navzočnostjo počastili naše zborovanje.

Za „Slov. dij. zvezo“:

Stanko Masič, Mark Natlačen, tč. tajnik. tč. predsednik.

Novice.

Cenjenim naročnikom! Polovica leta je že minula. Mnogo je gg. naročnikov, ki niso še poravnali letošaje naročnine. So tudi nekateri, ki niso še plačali za minula leta. Zato prosim podpisano upravništvo, naj bi gg. naročniki storili svojo dolžnost, kajti list ima mnogo stroškov. Obenem prosimo svoje somišljenike, naj naš list razširjajo.

Upravništvo „Gorice“.

Kdo gre v vipavski Log?

Tiste, ki nameravajo obiskati dne 6. septembra s »Slovensko krščansko-socialno zvezo« vipavski Log, prosimo, naj se nemudoma javijo pri »Zvezinem« tajniku, Fr. Kremžar, Gosposka ulica št. 6, drugo dvorišče. Veliko neprilik sebi in drugim povzročijo, kdor bi se ne javil, kajti »Zveza« mora pravočasno naznaniti vipavski »podzvezi« število udeležencev. Le, če bo vipavska »podzveza« pravočasno vedela za število udeležencev, bo mogoče poskrbeti za zadostno število obedov. Navadni obed brez pijače stane 80 vinarjev; obed s pečenko bo stal 1 krono. — Ti-ti udeleženci, ki vstopijo na vlak v Gorici, pa so še prav posebno naprošeni, naj se javijo takoj, ker bo mogoče dobiti posebni vlak, če bo 200 oglašanih. Prosimo naznaniti najkasneje do torka opoldne. Udeleženci kateri so člani naših izobraževalnih društev, naj nam naznani dotično bratsko društvo. Drugi somišljenike, naj se pismeno ali ustmeno javijo sami pri »Zvezinem« tajniku. — Natančneje še poročamo v torek!

Zmaga S. L. S. v Črničah. — Pri občinskih volitvah v Črničah, ki so se vršile v torek, sredo in četrtek, je po hudem boju v vseh treh razredih zmaga S. L. S. V tretjem razredu je bilo nad 300 volivcev na volišču, med tem ko se jih je pri prejšnji volitvi udeležilo komaj polovico toliko. Liberalci so popolnoma poraženi. Doslej je bilo v Črničah županstvo v liberalnih rokah. Čast in slava vrlim volivcem!

Sjajna zmaga S. L. S. na Krasu. Iz Pliskovice se nam poroča, da je pri občinskih volitvah v četrtek dne 27. t. m. zmaga kat. stranka v vseh 3 razredih z 18 starešinami, od katerih je 16 prav odločnih pristašev naše vrlo napredujoče slov. ljudske stranke. Nasprotniki se se kar poskrili; jih ni bilo od nobene strani na volišču, razun en par v vsakem razredu in pa očka župana ter dveh podžupanov, ki so bili v komisiji. Agitacija nasprotnikov je bila silovita do nedelje — obetanje velikanskega onežni vseh je ta, da so v 1. razredu štirje liberalci volili deloma tudi naše. Tedaj klerikalna trdnjava naša na Krasu stoji prav trdno — mi gremo naprej! Slava!

Naš podlistek. — Opozarjamo vse naše naročnike na naš podlistek, ki se bavi z nekaterimi vprašanji o umetnosti. Avtor te razprave je naš duhoviti rojak dr. Josip Maantnani, veščak na polju umetnosti.

Sv. maša zadušnica po č. gosp. Lavoslavu Abramcu, podpredsedniku „Društva kršč. mislečih učiteljev“, bo v imenu istega društva dne 3. septembra ob 9. in pol v cerkvi sv. Ignacija. Člani omenjenega društva se vabijo, da se polnoštevilno udeležijo te sv. maše zadušnice, nakar se zberejo k običnemu zboru,

ki se bo vršil ob 10. uri v steklenem salonu hotela „Central“.

Občni zbor „Društva kršč. mislečih učiteljev na Gorškem“ se bo vršil dne 3. septembra ob 10. uri dop. v steklenem salonu hotela „Central“ in ne kakor je bilo naznanjeno zadnjič v „Pr. Listu“ v prostorih „S. K. S. Z.“

Seja „Slov. kršč. soc. zveze“ bo v ponedeljek dne 31. avgusta ob 7. uri zvečer v zvezinih prostorih.

Za „Slovensko krščansko-socialno zvezo“ je daroval preč. g. I. Kranjc, župnik v Šmarjah 1 K. Iskrena zahvala!

K odkritju S. Gregorčičeve spominske plošče odpošlje „Slovenska krščansko-socialna zveza“ za Gorisko svoje zastopstvo.

Izprememba na tržaškem namestništvu. — Na tržaškem namestništvu se baje v kratkem izvrše večje spremembe. — Dosedanji podpredsednik tržaškega namestništva, grof Schaffgotsch je radi bolezni na dopustu. Govori se, da se več ne vrne na svoje mesto; ampak da pride na njegovo mesto druga oseba, baje voditelj gorškega okr. gavarstva grof Atteme.

Redek cvet. — Pod tem naslovom prinaša večerajšnji „Slovenski Narod“ sledečo novico:

„Pred hišo učitelja Albina Štreklja v Škojancu pri Divšci se je razcvetela v vsej svoji krasoti agave americana ali kakor jo imenujejo ljutje stoletna roža, stoletni kaktus ali stoletna aloa. Na 5 m dolgem cvetnem poganku, v debelostnem premeru 9 cm, ima 17 cvetnih vejic in na vsaki vejici po več šopov. Dokazalo se je, da je rastlina stara 102 leti. Ta občudovanja vreden cvet si lahko ogleda vsaka napredna Slovenka in Slovenec, za vsak majhen dar v prid Ciril-Metodovi družbi.“

To res je čudna ameriška rastlina, ta stoletna aloa. Toda še bolj čudne so tiste ameriške trte — hočemo reči — rastline, ki rastejo v obilnem številu na posestvih tudi nekkih Štrekljev tam okrog Komne. Ljudstvo pripoveduje o teh rastlinah še vse drugačne reči, ko o ameriški egavi Albina Štreklja v Škojancu. Tiste čudne ameriške rastline tam okrog Komne si ogleda lahko vsaka Slovenka in Slovenec, klerikalec ali liberalce, posebno pa vsaki kraški kmet in vinogradnik! Kakor čujemo, hodijo si kraški kmetje res pridno ogledavat te rastline. Za ogled ne plača sicer nihče ničesar; le tupašam kdo, ki je bolj vročekrvn, krepko zarobanti in zakolne. Kdor hoče vedeti vzrok, naj se potruži med kraške vinogradnike. „In kolne kmet trte gledavši.“

Odbor društva „Krščansko mislečega učiteljstva naznanja cenjenim tovarišcem in tovarišem, da je izposloval pri c. kr. okr. šol. svetu enodnevni dopust za vse učitelje, ki se udeležijo zborovanja „Slovenske zveze“ v Bohinju.

Jugoslovansko časnikarsko društvo. — Ustanovni občni zbor te nove slovensko-hrvaške organizacije se vrši v ponedeljek, dne 31. avgusta v knjižnici novega poslopja Katoliškega tiskovnega društva v Ljubljani, točno ob 6. uri zvečer. Vabimo na to zborovanje slovenske in hrvaške časnikarje, ki nameravajo pristopiti tej velevažni časnikarski strokovni organizaciji, kakor tudi vse prijatelje našega časopisja.

Tretji vseslovenski delavski shod. Izvrševalni odbor „Slovenskega krščansko-socialnega delavstva sklicuje na drugo nedeljo meseca oktobra (11. oktobra 1908) III. vseslovenski delavski shod. Shod se bo vršil v dvorani S. K. S. Z. Začetek shoda ob 8¼. dopoldne ter bo trajal celi dan.

Prav po židovsko! — And. Gabrček ima v svoji knjigarni v „Trgovskem domu“ na prodaj razpostavljeno v enem oknu sv. razpelo, zraven v drugem oknu pa Wahrmundovo brošuro, v ka-

teri se taji božanstvo Kristusovo. — Žep, žep!

Briske ceste. — Znano je, da so Brda potrebna pred vsem dobrih cestnih zvez. Mnogo se je že o tej stvari prosilo, sklepalo in ukrepalo. Reči moramo, da se je, kar se tiče cest, že precej storilo. Vendar pa moramo opozarjati merodajne faktorje na važno cestno zvezo: Kojško (Njivice) Podsenica-Podsobotin-Št. Maver-Pevma. To cestno zvezo je sprejela v svoj program tudi „Kmečka zveza“ za goriški okraj in bo v tem oziru storila tudi primerne korake. Za danes pa prosimo tudi druge merodajne činitelje, naj obračajo tej cesti vso pozornost!

Načrt poduč. tečaja za cerkveno umetnost v Gorici. Tečaj o cerkveni umetnosti, izključno za duhovnike in bogoslovce goriške nadškofije se vrši za časa poletnih počitnic v Gorici.

Trajal bo 4 dni, vsak dan po 4 ure, od 22. sept. — včevšega 25 sept. v centralnem (velikem) semenišču, od 8. do 11. predpoldne in popoldne od 3. do 4. —

Vsebinska predavanja in eventualnih diskusij bode:

1.) Zgodovina cerkvene umetnosti. Razvitek stavbinskih slogov in cerkvene oprave, krstnih kamenov, altarjev, ograj, kornih naprav, prižnic, izpovednic, klopi in stolov; dalje liturgične obleke, svetih posod in orodij, relikvijarjev, cerkvenih glasbil itd.

2.) Temeljni podatki o tehniki in njenih svojstev, posebno takih, ki so določevali zunanjo obliko proizvodov, kot: razne vrste slikanja (na presno, na suho, na les, platno, kamen, kovine, pergament papir in steklo), vlivanje bronastih soh in zvonov, obdelavanje zlata in srebra, okraševanje z emailom in z dragulji, razne oblike brušenja pri draguljih; dalje vezenje na različne tkanine; na svilo, platno itd.; načini vbodov, vezenje na strojih; snovi za vezenje na strojih; zlato, srebro, svila, volna. Različne vrste tkanin, vezenin in pletenin.

3.) Poprave in predelavanja. Moderni nazori o negovanju starih spomenikov. Načela pri popravljanju. Črteži in njihovo predelavanje; udiranje in zadrževanje oken, osuševanje zidu, vpoštevovanje starih slogov, modernizovanje posameznosti, tvarina za pokrivanje streh, za polaganje tlaka itd. v raznih slučajih.

4.) Nabavanje umetniškega okrasja v cerkvi, kot: soh, slikanih podob, križevih potov, cerkvenih banderjev, razpel, svečnikov, itd. Kupčijske tvrdke s tem blagom in in njegovi izdelovalci, czirno umetniki. Domača umetniška industrija. Kupci s starinami, njihove težnje in praktilna; profanacija posvečenih in blagoslovljenih stvari.

5.) Sporazumljevanje med seboj; pravna stran pri naročilih, kakovost pisane pogodbe med konrahenti in nezavezna pogajanja; ekonomska stran; cerkvene zahteve in umetniška prostost.

Podpore. Pristojne oblasti, njihovo pospeševanje cerkvene umetnje in ovire.

Vziganje ljudstva in po razmerah dosegljive njegove radodarnosti za ohranitev in popravo hiš božjih in drugih verskih spomenikov.

6.) Praktično demonstriranje ob ohranjenih objektih.

Duhovske vesti. Za ravnatelja malega semenišča je imenovan č. g. dr. Josip Srebrnič, doslej prefekt v velikem semenišču. Za prefekta v velikem semenišču pride č. gosp. Ivan Rejec, doslej prefekt v malem semenišču.

K poročilu o zborovanju kat. narodnega dijaštva omenjamo še sledeče, kar nam je po nečiji pomoti izostalo: V soboto popoldne je posetil zborovanje katoliško narodnih dijakov tudi preč. g. monsignor Frančišek Casteliz, vodja centralnega semenišča. Djaštvo je gospoda monsignora navdušeno pozdravljalo.

Ločitev duhov na vseh straneh. Na vseh straneh se ločijo duhovi. Po-

vsodi pada ob tla-sloga. Tudi v Istri so liberalni dijaki razbili slogo. Niso hoteli, da bi njihovo formalno društvo „Istra“ delovalo na krščanskem-demokratskem temelju. Katoliško narodni dijaki so ustavili zato svoje društvo „Dobrila“. — Sedaj bodo pa upili, da so klerikalci rušili slogo. Tako je povsod! Liberalci s svojimi protiverskimi nameni hodijo med ljudstvo; če se jim pa kdo postavi po robu, ker kvirajo mladino, pa mu vržejo v obraz, da ruši slogo. Pa ta liberalni lim danes ne drži več.

Telovadni odsek v Podgori. — Zopet vesel korak naprej na potu naše mladeniške organizacije. V nedeljo popoldne smo ustanovili v Podgori telovadni odsek, tretji na Goriškem.

Vse somišljenke opozarjamo na čitalnico „Slovenske krščanske socialne zveze“, ki je v Gosposki ulici 6. Tam bodi vsak večer naše zbirališče!

Kmečka hranilnica in posojilnica v Ročah je pričela poslovati dne 9. avgusta. Uraduje ob nedeljah od 3—5. ure popoldne v svoji pisarnici. Vloge sprejema po 4½ od sto brez vsakorānega odbitka, potojila na poročstvo in na vknjižbo daje po 5½ od sto.

Kmečka hranilnica in posojilnica v Sv. Luciji prične poslovati prihodnjo nedeljo. Uradne ure bodo ob nedeljah popoldne od 3—5. Vloge se obrestujejo po 4½%, posojila po 5½%.

Kamno pri Kobaridu — Naša „Kmečka hranilnica in posojilnica“ prične redno poslovati v nedeljo dne 30. avg. t. l. Uradovalo se bo le ob nedeljah od 11.—12. ure dop., po potrebi tudi po blagoslovu, namreč v slučaju, da bi se s vsem strankam, dopoldne ne moglo vstreči. Uradovalo se bo v župnišču. Denar v hranilnico vlagati sme vsakdo, posojila pa se bodo oddajala le tistim, ki so pristopili, oziroma ki pristopijo kot člani. Tudi drugih koristi zadruga bodo deležni le člani. Za delež in pristopnino plača se 3 K 70 v. Vloge se bodo obrestovale po 4½%, posojila pa se bodo obrestovale po 5½%.

Plača in delo organista. Iz krogov organistov se nam piše: Z veseljem sem čital v eni zadnjih števil „Gorice“, da se namerava sklicati nekaj shod organistov naše dežele, na katerem bi se posvetovali, kako zboljšati naše stanje, kako zboljšati naše sramotne plače. Organisti nismo niti od daleč plačani za trud, katerega imamo posebno pri podučevanju cerkvenega petja. Ljudstvo zahteva danes mnogo od cerkvenih pevcev in organistov in ako organist ne nauči vsako leto ene nove latinske maše in ako se ne pevajo vsako nedeljo druge pesmi pri sv. maši, že zdeha v cerkvi ter zabavlja, češ „zmerom eno kruljio“. Večkrat se je meni pripetilo, da sem bil sam na koru in moral sem sam peti tenor, bas in orgljati. Pevcev imam 6, vajo vsaki teden eno. Pri vsaki vaji dam pevcem iz svojega en dopijon vina, ker vendar se ne sme zahtevati od pevcev kmetov, da bodo s suhim grlom se napejali do 11. ure zvečer po celodnevem trudopolnem delu. Naučili smo se latinsko mašo. Ko smo hoteli jo prvič peti, se je tenorist spuntal in maše nismo mogli peti. S peti je velik križ. Postopati se mora z njimi kot z oljem, ako se hoče imeti lepo petje. Naš prevzvišeni knezonadškof kot ljubitelj lepe cerkvene glasbe, je izrecno priporočal, naj lepo postopamo s petci, ako bočemo, da bodo hodili peti, kajti plača pevcev je tudi sramotna z ozirom na trud, katerega imejo pri učenju in hodijo peti večinoma za „božji lon“. Vsak pošten delavec zasluži tudi pošteno plačilo. Organist v sedanjih razmerah mora imeti volovska pljuča, oslovsko kožo in polno klet vina ako hoče orgljati. Za vse to pa dobivam jaz 150 K na leto. Orgljati moram vsako nedeljo pri maši in blagoslovu, zraven tega mesec maj in advent. Preračunal sem, da dobim za vsako mašo 70 vin. Sedaj ako odbijem 1 hl vina za pevce, pisanje glasik, papir itd. sem preračunal, da orgljam mašo za 40 vinarjev

(reci: štirideset vinarjev). Lušno je, kaj ne, se napejati s pljučami, rokami in nogami za 40 vin?

Organist.

Vsi somišljeniki in somišljenice, p. n. gg. učitelji in učiteljice, ki se ne boje javno pred svetom izpovedati svojega krščanskega prepričanja, in vsi preč. gg. duhovniki so nam nudnje vabjeni, da se udeležijo občnega zbora „Društva kršč. mislečih učiteljev na Goriškem“, ki bo 3. sept. ob 10. uri v Gorici v steklenem salonu hotela „Central“.

Novo „Kat. slov. izobršč. društvo“. Iz Dol. Trebuše. Preteklo nedeljo smo ustanovili naše kat. slov. izobraževalno društvo. G. upravitelj je pozdravil navzoče in potem je bil izvoljen za predsednika Štefan Brevec, ki je dal besedo g. dr. Srebernič. Ta je na kratko razložil pomen društva; vsi navzoči so z odobravanjem sprejeli njegove besede. Takoj se jih je 30 vpisalo, vkljub temu, da niso vsi vedeli za shod, in da je gotovo polovica mož in fantov iz doma. Če bi bil zadosti zgodaj naznanjen shod, bi bili gotovo še 10 udov pridobili. Društvo mora med takimi ljudmi, ki so tako navdušeni za organizacijo, vrlo vspevati. Res, da smo raztreseni; a to nič ne dé. Ob nedeljah bomo z zanimanjem brali. Predsednik je izvoljen g. Anton Sok, upravitelj; podpredsednik g. Štefan Brevec, kovač.

Jubilejna slavnost Marijinih družb na Sv. Gori. — Srečno in nad vse sijajno se je izvršila jubilejna slavnost dekliških Marijinih družb dne 23. avg. t. l. na Sv. Gori. Že na predvečer so prišle oddaljene družbe na Sv. Goro, ki je bila po Ave Mariji vsa razsvetljena in videla daleč na okoli po deželi. Vmes so se spuščali v temno noč umetni ognji, ki so ves ta nočni prizor še povečevali in z rdečimi črkami na nebu oznanjevali, da bo jutri tukaj velika slovesnost slov. Marijinih hčera.

Zjutraj ob 8. uri so dospole na sv. Goro druge Marijine družbe iz bližnjih krajev, ki so se bile v mogočno procesijo združile na Prevalu. Sprejem, ki so ga tem družbam v urejenih vrstah, vsaka s svojo zastavo na čelu pripravljale druge družbe na sv. Gori, je izostal, ker se je vsula ploha, ravno ko sta se na sv. Gori zbižali obe procesiji.

Takoj po 8. uri med sv. mašo preč. g. kurata Ivana Koširja, je bilo skupno sv. obhajilo Marijinih hčera. Pri sv. maši je prolepo pel mešani zbor z Drežnice pod vodstvom preč. g. Jožefa Kalina. Nato je č. g. stolni vikar, Ciril M. Vuga, s kratkim nagovorom pripravil zbrane Marijine hčere na ponovitev posvečenja Mariji, katero so vse skupno in glasno molile. Bil je to veličasten in ganljiv prizor, ki je dosegel svoj vrhunec, ko je blizo 1000 Marijinih hčera skupno zapelo himno Marijinih družb: „Pri Tebi, o Marija, zbrane!“ Marsikatere oko se je pri tej pesmi rosilo ob pogleda na nepregledne vrste krščanskih deklet, nad katerimi so se ta dan izpolnile besede sv. pisma: „Velike vode ne morejo pogasiti ljubezni, in reke je ne morejo utopiti“.

Ob 10. uri je sledilo slovesno odkritje spominske plošče, ki je v svetogorski cerkvi uzidana ob strani oltarja Sv. Križa. Na posebej zato pripravljene tribuni je imel preč. g. Jakob Rojce, župnik čepovanski, slavnosten govor, ob katerom je padla zavesa raz spominsko ploščo. Tribuno so pri tem obdajale vse zastave Marijinih družb, kar je ves prizor nad vse povzdigalo.

Sledil je glavni govor, katerega je imel preč. g. Ivan Leben, kurat ljubljanski, ki je z vznosenimi in ganljivimi besedami opisoval srečo Marijine hčere. Koliko sreče je bilo ob tem govoru na novo potrjenih, potolaženih, osrčenih, koliko oči je bilo porošenih od solz, katerim se niso mogli ubraniti niti moški! Naj ostane ta govor Marijinih hčeram vsikdar nepozabljen, in naj bi njihovim vrstam pridružil tudi še veliko drugih krščanskih deklet!

Po govoru preč. g. Ivana Lebna, je bila slovesna petla sv. maša, katero je ob obilni azistenci daroval preč. g. monsignor Jožef Pavletič. Krasno je pri tej sv. maši pod vodstvom preč. g. Vinkota Vodopivca pel mešani zbor iz Kronberga, ki res zasluži vso pohvalo. Med sv. mašo so bile vse zastave Marijinih družb razvrščene pred velikim altarem v dveh vrstah, pri glavnih delih sv. maše so pokali topiči v zvoniku, koncem sv. maše so pri zahaalni pesmi „Te Deum“ zapeli zvonovi in na novo zagrmeli topiči, — bili so ob tej slovesnosti, skratka rečeno, zares prizori, o katerih so pravili na Sv. Gori najstarejši ljudje, da kaj takšnega še niso videli, in kar je tudi res, da sv. Gora slovesnosti take vrste in tako veličastne ni še nikoli doživela. Slovesnosti so se z Marijini družbami nadežili tudi vsi njih voditelji.

Ob treh popoldne je zopet imel preč. g. monsignor Jožef Pavletič slovesni sv. blagoslov ob azistenci 8 duhovnikov, ki so skupno peli lavretanske litanije Matere Božje. S kronberškim mešanim zborom je cela cerkev krasno in ganljivo odpevala pesmi na čast nebeške Matere.

Bilo je lepo, prelepo, a treba se je tudi ločiti od Matere Božje na sv. Gori. Pred podobo nebeške Matere so stale Marijine hčere, pele pesmi Mariji v čast, in treba je bilo zapeti tudi „Slovo od Marije“. Kdo bo opisoval te prizore! Solze, ki so jih ob tem slovesu potočile Marijine hčere, so bile živ dokaz ljubezni in udanosti do Marije in pristni biseri, položeni v znamenje zvestobe na Marijin altar!

Nepozabljiv ostane ta dan vsem Marijinih hčeram, in z zlatimi črkami zapisan ne samo na spominski plošči na sv. Gori, ampak tudi v zgodovini slovenskih dekliških Marijinih družb!

— Kaj sem videl in slišal v Komnu? — Preteklo soboto in nedeljo sem bil v Komnu. Med drugim sem čul, da pravi „Toni-pek“, katerega sem imel čast videti oba dni, da so osleparili liberalci le za 120 (sto in dvajset!) K vlado pri trtah in zaradi tega da hoče hudič vzeti klerikalce. Da so pa lani klerikalci pri dež. odboru osleparili deželo za tisočake z nabavo sena, o tem nočejo klerikalci ničesar vedeti. Tako govoriči znani Štrekljev podrepnik-Toni pek!

Ker sem pa videl na lastne oči za komenskim mlinom veliko njivo Štrekljivih cepljenk in ravno tako ogromno število cepljenk v Preserjah ob cesti, privoščim kraškim naprednjakom to Tonipekovo tolažbo o osleparjenih le 120 K, pristašem S. L. S. pa priporočam Tonipekovo govorjenje v blagohotno premišljevanje. Reservist.

— Občinski zastop v Zgoniku je oblast razpustila.

— Ogenj v Avberu. Dne 21. t. m. ob 8. uri zvečer je nastal ogenj pri početniku Francu Orh št. 32. V hipu ko se je zaslišalo znamenje zvonov, bila je tudi že vsa hiša v plamenu. Prihitelo je ljudstvo iz vseh strani, da bi pomagalo rešiti, kar se sploh da rešiti. Ogenj se je omejil.

— Vojaki planinci v Bohinju — V petek in soboto pr. teden je prišel cel bataljon vojakov planincev iz Soške doline: Kobarida in Kanala čez Kloboko in Črno prst v Ukanico. V nedeljo so imeli ondi strelne vaje. V ponedeljek pa so po polurnem odmoru na Bistri — zopet odšli čez baško sedlo nazaj na Tolminsko.

Št. Andrež. — Dobili smo dopis kot odgovor na „Sčoč“. Priobčimo ga v turek!

— Vojaki v Št. Petru. — V četrtek so imeli v Št. Petru pri Gorici nastanjene lovce od 29 bataljona, v katerem služijo večinoma Slovaki in Madžari. Želeli bi bilo, da bi poveljstvo nekoliko bolj gledalo na saogo. Ljudstvu je že itak v breme, prenočati toliko vojakov, če pa ti gostje vrhu tega še vse onesnažijo in zamažejo, je ljudstvo lahko opravičeno nevoljno.

— Pojasnilo. — Čitatelji se gotovo še spominjajo naše notice o znanem „Jajčarju“, ki prodaja pomaranče, čebulo in drugo robo na Kornju. Ker se govori, da je dotično notice povzročil trgovec g. Vuga, izjavljamo, da omenjeni gosp. z dotično notice ni prav v nobeni zvezi.

— Smrtonosen padec. — 23-letni rezervist Franc Jerkič iz Dobravelj pri Sv. Križu se je te dni peljal k vojaškimi vajam. V Dornbergu, hoteč obiskati svoje znance, je naglo skočil iz vlaka, a tako nesrečno, da je padel na glavo in si je razbil. Prepeljali so ga v tukajšnjo vojaško bolnišnico, kjer je pa kmalu izdihnil svojo dušo.

Avstrijske in italijanske vojaške vaje ob meji. — Naši vojni oddelki imajo vaje deloma prav tik ob italijanski meji. Tudi italijanske čete se vadijo tik ob meji. V četrtek so naši vojaki al dan čuli pokanje pušk in gromenje topov od laške strani. Obojne čete so bile prav blizu skupaj. Dokaz debelega prijateljstva!

— Iz zapadnih Brd. Po naši primorski domovini je letošnja letina splošno imenovati slaba. Brda pa je Bog letos dovolj blagoslovil. Imeli smo do sedaj vseh pridelkov dovoljno. Sirk kaže izogrnjo z drugimi poljskimi pridelki vred; le krompir je nekoliko bolj zaostal, tudi manje ga bo. Vendima kaže, kjer je Bog prizanesel, prav po kanansko — ako Bog tudi dalje obvaruje. Rebula je prav „lepo rumena“ dočim podgroznica še „dela“. Če se vreme ne pokvari bomo „trgali“ letos pred kakor lani. Pa bo tudi treba, ker lastovke se že poslavljajo, oziroma so se že poslovile kar po mnenju „tičjelovcev“ napovedujejo zgodnjo in hudo zimo. Naj pride, ko vse spravimo. — V Hruševlju postavljajo novo šolo! Dal Bog da bo ista resnično „veri in omiki“ služila, kakor dosedanja ne pa kakor nekod „revi in omaki“ liberalnih naukov.

— Kolesarsko društvo „Sloga“ iz Idrije se udeleži dne 6. septembra t. l. korporativno odkritja spominske plošče Simona Gregorčiča. Odbor.

— Vabilo k veliki veselici, katero priredi pevsko izobraževalno društvo „Prešern v Št. Petru“ dne 6. septembra na dvorišču „Kmetске zadruga“ v lepi senci. Začetek veselice točno ob 3. in pol pop. Vspored: 1. N. N.: „Pri zibelji“, poje domači društveni zbor; 2. Nedved: „Vijoličin vonj“, poje društvo Srotoda; iz Renč, mešan zbor; 3. Nedved: „Zvezna“ poje društvo „Ljajak“ z Vogerskega, moški zbor; 4. Katalinič: „Proljetni zvuci“, poje društvo „Nada“ iz Sovodenj, mešan zbor; 5. Kimovec: „Vendek gorenjskih“, poje društvo „Napredek“ iz Gornje Vrtojbe, mešan zbor; 6. Nedved: „Nazaj v planinski raj“, poje društvo „Zvezda“ iz Sovodenj-Rubij, mešan zbor. 7. Meško: „Ma smrt ebsojeni“, žaloigra v 3 dejanjih, dogodbo iz Goriških Slovencev. Igrali bodo domači diletantje. Po veselici ples. Med vsako točko svira oddelek vojaške godbe 47. pešpolka iz Gorice. Sedeži! I. K, II.—III. 60 v., ostali 30 v., vstopnina 40. v., za vojake in dijake 20. V slučaju slabega vremena se veselica prenese na prihodnjo nedeljo. K obilni udeležbi njužno vabi odbor.

— Na c. kr. pripravnici za učiteljska v Tolminu se bo vršilo vpisovanje učencev v ponedeljek in torek, dne 14. in 15. septembra t. l. od 8. do 12. ure predpoldnem. V zaved se sprejmejo zdravi dečki, kateri so dopolnili vsaj 13 leta in pol in imajo potrebno predizobrazbo. Pri vpisovanju se zahteva: 1. zadnje šol. spričevalo, 2. krstni list, 3. zdravniško spričevalo s potrdilom o cepljenju. Dečki, kateri zadnje leto niso obiskovali šole, morajo predložiti še npravnostno spričevalo, podpisano od županstva in šol. vodstva.

Uložni in pridni gojenci dobe učne knjige na posodo in koncem leta nekaj državne podpore. Dobra dijaška starovanja stanejo v Tolminu mesečno 28 do 30 kron.

— Nekaj važnega za slovenske obrtnike sodarje. — Letos, kakor vse kaže, bo vinska trta dobro obrodila.

Skrbeti bo treba za velik izvoz domačega vina v tuje kraje, posebno na sever, da tako ljudje po eni strani dobe nekaj v žep, kar jim je vzela letošnja velika suša na drugi strani. Ljudje — po Vipavi — in sploh po vseh vinorodnih krajih, ki imajo bogate vinograde, že sedaj iščejo okrog vinsko posodo in jo kupujejo in plačujejo za drag denar in je še dobe ne. Zato bi bilo jako dobro, da bi se nastanil v vsakem vinorodnem kraju en izvrsten sodar, ki bi se izključno s sodarstvom ukvarjal. Gotovo bi mu ne šlo slabo. Tako bi ostalo mnogo domačega denarja v domači deželi, domačinom v korist.

— Umrl je Anton Mikulš, župnik, kn. šk. duhovni in dekanjski svetovalec v Škocijanu v Podjuni na Kor. v torek, dne 25. avgusta, ob 1. uri popoldne, po dolgi mučni bolezni. Pogreb je bil v četrtek, dne 27. avgusta, ob 9. uri dopoldne v Škocijanu v Podjuni. Blagoga pokojnika priporočamo v prijazen spomin in požno molitev.

— Gosenice se opazujejo letos v naši okolici na repi in na vrzotah. Za pokončevanje teh gosenic je izdatno sredstvo tekočina „Dendrin“ pomešana z vodo. Dobi se pri „Gor. kmet. društvu“.

— Mrčes, male gosenice, opazujemo že nekaj časa po sadnem drevju posebno na Kanalskem. Gosenice objejo popolnoma zeleno perje, si spletoje kot nekako pajčevine, v kateri znesejo brezštevila jajčec. Te gosenice močno škodujejo sadnemu drevju, posebno češnjam, hruškam in jaboljkam. Opozarjamo na ta mrčes naše posestnike, da ga koj zamorijo, ko se na sadnem drevju prikaže. Vejo, na kateri se gosenice naselijo, naj se odreže in z gosenicam vred sežge. Elino na ta način se iznebimo teh nepridipravov.

— Razpisana ustanova. Z začetkom I. tečaja šolskega leta 1908/09 se ima podeliti rodbinski štipendij v letnem znesku 176 kron av. v. katerega je ustanovil ranjki kaplan v Šempolaju (fara Devin) Tomaž P r a v i c a. Vživati morajo ta štipendij po naredbi ustanoviteljovi predvsem učenci se mladeni iz rodu zakonskih Antona in Marije K r a l j, rojene O b i k, katerih prvi je rojen v Slivni (okraj Komen) druga pa v Ravnah (okraj Cerčno) po bližnji ali daljši rodbinski stopinji; če pa ni taci prosilcev, pa učenci iz podružnice Šempolaja, drugače pa učenci iz devinske fare sploh in sicer brez omejitve na kak posebni šolski oddelek in brez razločka starosti. Štipendij živijo tako dolgo, dokler imajo v нравnem obnašanju in drugih predmetih dobre rede. Pri sicer enakih razmerah imajo ubožnejši prednost pred premožnejšimi. Prosilci tega štipendija imajo vložiti svoje prošnje do 30. septembra 1908 po ravnateljskih njih učiteljskih pri c. kr. namestništvu. Prošnjam je priložiti krstni in domovinski list, dalje šolska spričevala zadnjih dveh tečajev, kakor eventualno ubožni list, in slednjič postavni dokaz njih eventualnih rodbinskih razmer, oziroma dokaz razmer njih sorodnikov z omenjenima zakonskima.

— Velika nesreča v Pulju. — V petek popoldne sta kočjaž Anton Peruško in težak Štefan Coverlizza nakladala na molu Elizabeta v Pulju 6 sodov, polnih vina, na voz. Dva moža sta stala na vozu, dočim sta gori omenjena porivala sode po legah gor na voz. Nesreča je hotela, da sta dala sode od 6 hl vina prevelik sanek, tako da ga nista mogla udržati, ko se je zvalil z vso močjo navzdol. Peruška je sod podrl na tla in ga zmastil. Njegov obraz in prsa so bila strta, vsa rebra so mu bila zlomljena. — Kmalu potem je revež izdihnil. Zapustil je vdovo in 4 otročiče.

— Boji med zamorci in belo kožci razsajajo po ameriški državi Illinois. Zamorci beže trumoma v gozdove v Knoxvillu so bili na gmadi sežgali zamorko s petimi otroci. Nad celo državo je proglašeno obsedno stanje.

— Slovanski tečaji v Gradcu. — Zadnja številka „Zeitschrift für die

österreich. Gymnasien“ naznanja, da bodo kurzi za nadaljno izobrazbo srednješolskih profesorjev na češkem vseučilišču v Pragi 23. do 29. aprila 1909 in na vseučilišču v Gradcu v prvi polovici septembra 1908. Predavali bodo vseučiliški profesorji o jako zanimivih predmetih in najnovejših pridobitvah na polju znanosti. Nas zanimajo zlasti slovanski kurzi v Gradcu: prof. Štrekelj bo predaval 6 ur o „novih nazorih glede nekaterih vprašanj slovanske gramatike“, prof. Murko pa — tudi 6 ur — „o novih potih v jugoslovanski literarni zgodovini“. Predavanja bodo za udeležence brezplačna.

— Nova odkritja o umoru srbskega kralja in o sedanjih zaroti. — V „Sarajevoer Tagblatt“ odkriva njega šef urednik Wagner, senzacne stvari ozvezi med umorom kralja Aleksandra in velesrbsko propagando, oziroma sedanjim kraljem Petrom Karagorgjevičom, katerega Wagner dolži, da je z umorom Aleksandrovim v tesni zvezi, kar je, kakor on pravi, v Srbiji sploh znana stvar. Umor Aleksandra in Drage da se je izvršil skrajno brutalno. Srbsko ljudstvo, pošteni srbski kmet — da se je grozil ob tem zločinu. Niti 6. polk, kateremu je poveljeval glavni morilec, polkovnik Mišić, ni bil za umor, ampak so ga preslepili in konečno le s težavo pregovorili. Ruski poslanik je bil poučen, da se umor namerava. Bil je tudi na licu mesta in z nogo pokazal na trupli, češ: „Nesite to stran!“ Polke so enega od drugega izolirali in na ta način petoležili ter pregovarjali. Zarotniki so bili vsi propali častniki, ki so umor izvršili za denar, da poplačajo svoje dolgove in avanzirajo. Polkovnik Mišić je delal za Petra Karagorgjeviča kot „prihodnjega kralja velike jugoslovanske države“. Ker niso bili vsi zanj, niti večina ne, je Mišić grozil z vojaštvom in dejal, da so zarotniki Petru postavili svojo besedo, da postane kralj po umoru Aleksandrovem. Načrt, da se kralj umori, so kovali na Dunaju v kavarni „Imperial“. Glavni akterji so bili Jaša Nenadović, Mišić in dr. Jeltanović, vodja bosanskih Srbov, ki je zdaj pod policijskim nadzorstvom, in še nekaj drugih. Kralju Petra je dala na razpolago denar neka ruska banka, jugoslovanske zarotnike pa je financiral bosanski Srb Gliso Jeltanović. Velesrbsko zaroto vodi Spaljaković šef tiskovnega fonda v Belgradu. Kralj Peter za zaroto ve in jo baje tudi podpira. Baron Buriar je za to vedel in že pred dvema mesecema Gisi Jeltanoviču na Dunaju pri neki avdienci dejal: „Imamo toliko obtežilnega materiala proti vam, da niste več varni ne za svojo osebo, ne za svoje imetje“. Tako piše imenovani list. Koliko je na tem resnice, ne moremo reči.

Rojaki!
kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Pozor!

Vinorejcem in prekupčevalcem z vinom ter krčmarjem se naznanja, da se dobivajo pristne klosterneuburške

moštne vage

edino pri našem slovenskem optikarju

I. Primožiču
v Gorici na Kornju št. 13.

Zobozdravnik
Dr. B. PIKL
zopef ordinuje
GORICA — Corso Giuseppe Verdi 19 — GORICA.

Učenci ali učenke

se sprejmejo na hrano in stanovanje pri dobri družini v Gorici. Naslov pove — upravništvo —

Dijaka

nižje gimnazije ali realke

iz dobre slovenske družine sprejme na stanovanje in hrano poštena slovenska obitelj. Oglasiti se je v našem upravništvu.

Štev. 334.

Natečaj.

Na c. kr. umetno-obrtni strokovni šoli v Ljubljani je takoj polniti mesto

mizarskega delovodje, ki bode oskrboval popotni posel v mizarstvu, kateri se prične pod vodstvom podpisanega ravnateljstva pričetkom prihodnjega šolskega leta v Solkanu pri Gorici.

Imenovanje se izvrši potom posebne pogodbe pod pogoji, ki se glede nastavljanja in upokojenja delovodij na državnih obrtnih učnih zavodih nahajajo v naredbi naučnega ministrstva z dne 26. septembra 1905, štev. 33.895 (Zentralblatt für das gewerbliche Unterrichtsreisen, Band XXIV, 6.)

Prosilci za to mesto, s katerim je zvezana remuneracija v najvišjem znesku 2400 K, morajo biti večji slovenskega jezika ter dokazati dalšo prakso v večjih mizarskih delavnicah in sposobnost za poučevanje v strokovnem risanju.

Prednost imajo pri enakih razmerah prosilci, ki so dovršili kako strokovno šolo.

Pravilno opremljene in na c. kr. ministrstvo za javna dela naslovljene prošnje je najkasneje do

15. septembra

vložiti pri podpisanem ravnateljstvu.

C. kr. ravnateljstvo umetno-obrtno strokov. šole.

V Ljubljani, dne 26. avgusta 1908.

Postena slovenska družina sprejme

dva ali tri dijake

na stanovanje in hrano. Več pove naše upravništvo.

Epilepsija.

Kdor trpi na epilepsiji, bolezen sv. Valentina in na drugih sličnih boleznih, ta naj se obrne na privilegirano lekarno Schwanen-Apotheke, Frankfurt A. M. Tu dobi tozadevno brošuro brezplačno

Poprava in komisijska založila dvokoles in šivalnih strojev pri

Batjelu
Gorica

Via Duomo 3-4

Prodaja tudi na mesečne obroke. Ceniki franko. Stara dvokolesa se emajlirajo po ceni z ognjem

Odlikovana **mizarska** delavnica s stroje — vim obratom — **GORICA** — Tržaška ulica 18 —

ANT. ČERNIGOJ

izdeluje:

Za stavbe:	Za sobe:	Za cerkve:
Vrata	Omare	Altarje
okna	postelje	klopi
podove	mize	priznice
stornice	umivalnike	pulti
pregraje	ponočne	klečalnike
i. t. d.	omarice	i. t. d.
	stolice	
	i. t. d.	

ZALOGA: vsakovrstnih strgarskih izdelkov kakor: nog stebričev, važev itd. — Vsakovrstnih rezbarskih izdelkov, kakor: cimrjev, podporic i. d.

Stroji na električno gonilno silo.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove ameriške blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

J. Medved

Gorica Corso G. Verdi 38

priporoča

svojo veliko izbiro izgotovljenih oblek,
M M M M klobukov in čevljev. M M M M

Kalijeva sol 40% K 11 —
Kajnit 12-40% „ 5 —
za 100 kg. plačilo v 30 dneh brez popusta, prosto
postavljeno na vseh postajah Goriške; vpošiljatev v
avgustu in septembru

Ara & Vizzich — Trst.

Nove vinske sode

iz hrastovega lesa od 4—7 he-
ktolitrov, kakor tudi

stare in rabljene

proda pod ugodnimi pogoji

Vincenc Jasnič

v Vipolzah.

Rihard in Felix Majer

Dunaj II. Kaiser-Josefstrasse 30

erarni liferanti kupujejo in
prodajajo seno, slamo, re-
zanico in krompir vsake
vrste pod najugodnejšimi
pogoji.

Velepodjetje prve vr-
ste v lastnem obratu
z lastno parno silo.

Prva goriška tovarna umetnih ognjev

s strojnim obratom izdeluje: rakete
bengalične luči, rimske sveče, ko-
lesa i. t. d. i. t. d.

Kot posebnost izdeluje papirnate to-
piče. Zlasti priporoča jubilejne traspa-
rente v velikosti 120 cm x 200 cm s
podobo cesarjevo; in 100 cm x 150 cm
z monogramom.

Ferd. Makuc

pooblaščen in priznan pyrotehnik
Gorica, C. F. G. 34.

(Iz prijaznosti se sprejemajo naročila
tudi v kavarni „Dogana“ tik sodnijske
palače.)

Anton Kuštrin,

trgovec v Gorici

Gospodarska ulica št. 25

priporoča čistiti duhovščini in slav-
nemu občinstvu v mestu in na deželi
svojo trgovino jedilnega blaga n. pr.
kavo Santos, Sandomingo, Java, Cej-
lon. Portoriko itd. Olje: Lucca, St.
Angelo, Korfu, istrsko in dalmatin-
sko. Petrolej v zaboju. Sladkor razne
vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več
vrst riža. Mljšveče prve in druge
vrste, namreč ob 1/2 kila in od enega
funta. Testenine iz tvornice Žnidarskič
& Valenčič. Žveplenke družbe sv.
Cirila in Metoda. Moka iz Majdiče-
vega mlina iz Kranja in iz Joch-
mann-ovega v Ajdovščini. Vse blago
prve vrste.

Otvoritev nove mesnice

— v Gorici —

ulica Sv. Ivana št. 3.

Slavnemu občinstvu in posebno go-
riškim gg. gostilničarjem ter p. n.
zavodom naznanjam, da otvorim s
1. septembrom t. l. lastno mesnico
v Gorici v sredini mesta

ulica Sv. Ivana št. 3.

Zagotavljam točno in dobro po-
strežbo ter se priporočam za obil-
en obisk udari

Adolf Urbančič,
mesar.

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom
pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste
Majdičevega mlina.

Jakob Miklus

mizar in
lesni trgovec

v Podgori, na voglu novega
železniškega mosta

(na cesti, ki pelje proti Gradiški)

Trguje tudi z opeko, ima ve-
liko zalogo vsakovrstnega trde-
ga in mehkega lesa domačega
in tujega, veliko zalogo pohiš-
va, vinskih posod, stiskalnic itd.

Vinske sode

vsake velikosti, v najbolj-
šem stanu in po zmerni
ceni se dobijo v zalogi

Fran-a Rusjan

ulica Capella 8.

Ant. Obidič

čevljar

v S emeniški ulici 1
v Gorici

priporoča se

za raznovrstna naročila po meri
za gospe in gospode.

Naročila se izvršuje hitro.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica della Croce št. 6.

Goriška zveza gosp. zadrug in društev v Gorici,
registrovana zadruga z omejeno zavezo.

posreduje

pri nakupu kmetijskih potrebščin in pri prodaji kmetijskih
pridelkov

V zalogi ima:

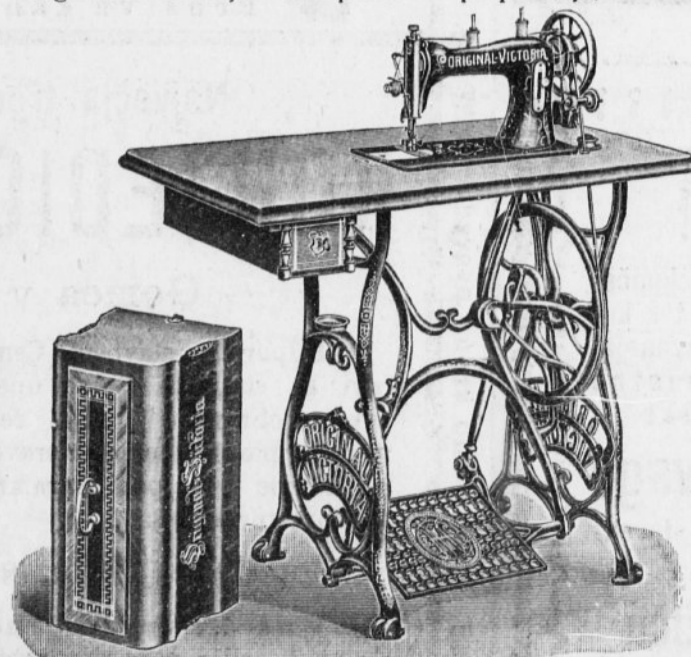
modro galico, žveplo, razna umetna gnojila, gu-
mijevе vezi, belo in živinsko sol, otrobi debele
in drobne, turšico, moko, klajno apno in drugo.

Člani pridruženih zadrug se pri prevzemanju blaga morajo
izkazati s člansko knjižico zadruga in posojilnice, h kateri pri-
padajo.

Zaloga je v hiši „CENTRALNE POSOJILNICE“ v Gorici,
bivši „Hotel Central“.

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. P
dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, da ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 10
letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za
domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnější
za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrška stavi
na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje
brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek
vseh dosedaj obstoječih tovarov.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko
ogledat si pred nakupom „Original-
Victoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“
strojev in drugih šivalnih strojev,
dvokoles „Puch“ orožja, municije in
vseh lovskih priprav pri tvrdki,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.